

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ELEGIACA,

Ad

Nobilem iuxta ac Consultissimum

DN. IOANNEM
THEODORUM PHYLDIUM,

U. I. D. eximium, &c. Dn. Fautorem
& Compatrem honorandum, Amicum
integerrimum,

Laudatissimæ Matronæ

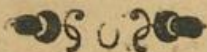
ANNÆ-APOLLONIÆ
VVACHSMVTIN,

Uxoris desideratissimæ, quæ postridie Pen-
tecostes d. XXI. Maii, Anno M. DC. XXXII. in Christo Serva-
tore suo pie obdormit, immaturum ex hac vita excessum,

acerbius lugentem, testificandæ *συμπαιδείας*

ergo scripta à

M. HENRICO HIRTZVVIGIO, Princ. Aul.
Butzbacensis Pastore, & Ecclesiarum adiunctarum
Inspectore.

A N N O

M. DC. XXXII.

Προσφώνσις Elegiaca.

Sto modus lachrymis. Superas migravit ad au-
las

UXOR, & æternâ membra quiete levat.
Ad sponsum proventa suum, quâ dixerat hora,
Prandia perpetuis carpit agitque modis.

Mirari factum & memorare nepotibus illud
Fas est; non sterili contumulare solo.

Iam, *Pentecoste*, Sacri Sacra Flaminis ibant,
Queis in Apostolicum Gratia fusa gregem;

Quando Patris summi in Mundum cantantur Amores,
Ipsius & nobis Filius ipse datus:

Cum *Tua* fracta satis diuturno *Costa* labore,
Hymnis & Verbo latificata Dei,

Prandendi circa tempus, quo fercula mensis
Apposita, ægrotæ præbita parsque *Tuæ*,

Eia repente Tibi, quasi morte soluta, reclamans
Nuptiæ, ait, *sunt ad quas ego ritè vocor.*

In superis locus est. Nemo vestigia firmet:

Salva gradu solo iam solidoque fruor.

Hinc, procul hinc epulas. Vestrum est concedere pransum,
Et positis vires nunc reparare cibis.

Me vero, niveæ Paranympus veste, vocatam
Deducet fidà in prandia celsa manu.

Talibus exultat, studioque ignescit eundi,
Non mihi vos socii nunc, ait, una vocor.

Provocat interea fessas in gaudia vires:

Tum variis animum mulcet, & inquit ovans.

*Quam Servatoris vox hac mihi pectora circum
Ludit! & ambrosio perlinit ora thymo!
Sic sic dilexit Mundum Pater altus IOVA,
Filiū ut unigenū fractus amore daret:
Hunc quicumque fide complectitur, extet ut ævum
Salvus in æternum, nescius exitij.*

*His agitata modis morbos dulcissima coniunx
Sopiit, excelsè perpetienda ferens..*

*Hinc adeo magis est, de quo lætabere, PHYLDI:
Sunt, non immemori quæ bona mente colas.*

*Namque videns, vivus, spectacula Flaminis almi
Vidisti, Audisti, quid? tetigisse manu.*

In Pentecostes potuisti Numina festo.

Quæ credenda aliis, visa fuere Tibi.

*Tam non ullus apex divini fallere verbi,
Fidos ulla animos ex ratione potest.*

*Nec satis hoc magnum. Quota, cum perquireret Uxor,
Post, pro se, publica religione, preces:*

Et responderes, quod Tertia protinus Hora

*Instet, iam properat iam Paranympus, ait,
Me deducturus. Quarta cœnabitur Hora.*

Ne quis, quando venit, me neget esse domi.

Quarta, quod admiror, quam primum audita, recedit

Suspirans leviter Spiritus, Astra petit.

In mediis precibus. Postquam ipsa precata rogatis

Annuit, & claro credita munit AMEN.

Exitus ô felix! albo ô signanda lapillo

Quarta! quid hac Quartâ faustius esse potest?

Quis non exoptet tantâ vice claudere vitam?

Et vitam æternam morte docere sua?

Syr. I. v. 13. Nempe Deum quicumque timent, his morte sub ipsa

Est bene, divinū cedere nescit Amor.

Hæc uxor CATHARINA sua me morte docebat:

Iam Tua persimili nos ratione docet:

Multum

725.

Multum hæc digna satis memoratu exempla perenni,
Inculcabo meis, ingeminabo mihi.
Tu quoque seposito instaurabis gaudia luctu,
UXOR, VISA TIBI MORTUA, VIVA MANET.

Apocal. cap. 19. vers. 7 8 vnd 9.

DIE HDEHZEZE des Lambs ist kommen / vund sein
Weib hat sich bereitet. Vund es ward ihr gegeben sich anzuz
thun mit reiner vnd schöner Seyden. (Die Seyden aber ist
die Gerechtigkeit der Heiligen.) Selig sind die zum Abendmal
des Lambs beruffen sind. Dis sind warhafftige Wort
Gottes.

Apostrophe

Ad matrem defunctam optumam

IOANNIS ANDREÆ
P H Y L D I I.

ERgo etiam repetis patriam, *carissima mater,*
Et moriens tristi linquis in orbe tuos.
Heu mihi quam nimium matura morte perempta
Occidis, auxilio deseris atque tuo!
Sed nihil efficiunt *gemitus*, tristesque *querelæ*,
Nilque iuvant *lachrymæ*, *carmina*, *verba*, *dolor*.
Non poterat flecti duri violentia fati,
Parceret ut vitæ mors truculenta tuæ.

A 3

Omnia

Omnia deficiunt, succumbunt omnia fato,
Mors ruit, & nullam fert inimica moram.
Nunc tua membra, licet tumulo claudantur inani,
Mens tamen aetherea sede recepta viget.
Est tibi parva quies, nostros fortuna labores
Versat adhuc, variis insidiosa modis.
Mox fruimur lætis, mox rebus vivimus arctis,
Inque vicem ponit casus uterque rotam.
Plura dolor prohibet, *salve carissima mater,*
Inque beatorum pace quieta vale.

Epitaphium
ANNÆ- APOLLONIÆ
VVACHSMVTIN,
coniugis

Dn. JOANNIS THEODORI PHYL-
di, l. V. D. amatae.

A NNA sub hoc tumulo placide *Appollonia* dormit,
Octo lustra, annos, vixit, at adde duos
VVachsmutin: qualis fuerit pietate fideque,
Quo vultu? brevibus dicere nemo potest.
Cara Deo, dilecta viro, laudata per urbem,
Omniobus ob fidam munificamque manum,
Quam pudor & probitas, blandique modestia vultus,
Et veræ ornavit religionis amor.
Vnica cura fuit soli placuisse Tonanti,
Nilque habuit pura religione prius.

Nocturnā versare manu, versare diurnā
 Biblia, divinū, sacra se lebat, opus.
 Quā duce, iam moriens, mortem non sensit acerbam,
 Visa soporifera fessa quiete frui.
 Quod dederat corpus, mater sibi terra recepit,
 Spiritus in coelum, venerat unde, redit.
 Da nobis bene posse mori, da vivere recte,
 Si dabis hac nobis, omnia, CHRISTE, dabis.

Psal. 1. vers. 2.

Wol demer/ der hat Lust zum Gesetz des HERRN/ vnd
 redet von seinem Gesetz Tag vnd Nacht. Dann/ 1. Tim.
 4. vers. 8. vnd 9. die Gottseligkeit ist zu allen Dingen nützlich/ vnd hat
 die Verheissung dieses vnd des zukünfftigen Lebens. Das ist se ge
 wißlich wahr/ vnd ein thewer werthes
 Wort.

F I N I S.

